

72. Lov om Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov Nr. 51 af 5. Marts 1910. (Justitsministeren). [A. Sp. 3875—C. Sp. 179, 213].

Fremst i *Landstinget* $^{15}/_{12}$ (L. Sp. 222). 1. Beh. $^{12}/_{1}$ (L. Sp. 336). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Nina Bang, Birke [Formand], Marie Christensen, Ellinger [Søkr.], Gregersen, Chr. Hansen, Peder Hedebøl, Albert Jensen, Jeppesen (Drusebjerg), Kloppenborg-Skrumsager, Jørgen Møller, Johannes Pedersen, S. Rasmussen, Inger Gautier Schmit, Sørensen-Egaa). Betænkning (B. Sp. 451) afgiven $^{16}/_{2}$. (Ordfører: Birke). 2. Beh. $^{21}/_{2}$ (L. Sp. 466). 3. Beh. $^{23}/_{2}$ (L. Sp. 516). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $^{2}/_{3}$ (F. Sp. 4589). 2. Beh. $^{7}/_{3}$ (F. Sp. 4729). 3. Beh. $^{9}/_{3}$ (F. Sp. 4807). Loven stadfæstet 12. Marts 1923. (Lov-Tid. Nr. 78).

Ved Loven indføres — paa Foranledning af „Dansk Ligbrændingsforening“ og svarende til, hvad der er vedtaget i Norge og paa Island — forskellige Lempelser i de Fordringer, der efter den tidligere Lovgivning stilledes for, at Ligbrænding kunde finde Sted, dels med Hensyn til den Erklæring fra den afdøde, der skal foreligge, dels med Hensyn til den Lægeerklæring, som er foreskrevet afgivet af Embedslægen. I første Retning fastholder Loven, at en skriftlig Erklæring skal foreligge, men accepterer en rent formløs skriftlig Erklæring, saafremt dens Rigtighed ikke bestrides. I Spørgsmaalet om den Lægeerklæring, som udkræves, frafalder Loven det tidligere Krav om, at denne Erklæring altid skal være udstedt af Embedslægen. Medens Sundhedsstyrelsen ikke havde fundet noget mod en saadan Ændring at erindre, udtalte Kredslægeforeningen sig i en til Landstingsudvalget indgiven Skrivelse, der findes i Till. B., meget stærkt derimod, ligesom Amtslægen i Københavns Amt i en til Udvalget afgiven Erklæring udtalte, at efter hans Skøn havde de hidtil gældende Bestemmelser om Embedslægens Medvirken virket særdeles tilfredsstillende i forebyggende Henseende (overfor Muligheden af Forbyrdelse).

Loven gaar ud paa at affatte de tidligere Bestemmelser i Loven af 1. April 1892 saaledes: Den tidligere Lovs § 2 faar følgende Indhold:

Enhver, der er fyldt 15 Aar og er ved sin Fornuftsfulde Brug, kan ved en paa ustempelt Papir skreven Erklæring bestemme, at hans Lig skal brændes; Erklæringen skal enten oprettes for Notarius publicus efter de for Testamenter